

for er det et usandt billede, statsministeren fører frem.

Må jeg også minde om, at når der er nogle, der her i spørgetiden interesserer sig for de ting, er det selvfølgelig, fordi regeringen bl.a. har misligholdt sin forpligtelse til at informere Det Udenrigspolitiske Nævn, som den skal ifølge Grundloven. Man skal rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Nævn, men det har regeringen ikke gjort, og statsministeren har her i dag sagt, at man ikke vil lytte til, hvad et flertal i Folketinget eventuelt vil sige. Det er altså et problem for regeringen.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne stille hele to ledende spørgsmål, og det er ud fra min opfattelse af sagen og min holdning.

Jeg synes, at statsministeren for det første har optrådt som et mandfolk og for det andet har gjort nøjagtig det, enhver anden tænkelig statsminister i Danmark ville have gjort i den situation, og jeg er dybt taknemmelig over, at statsministeren og regeringen og – som det jo nu viser sig – et kæmpestort flertal i Folketinget ikke nærer noget ønske om, at der skal ske ændringer i de trufne dispositioner på nuværende tidspunkt.

På denne baggrund vil jeg gerne stille to ledende spørgsmål, og det ene er: Føler statsministeren sig i godt selskab med sine mange regeringskolleger i og uden for Europa, bl.a. med de mange, som han har truffet denne disposition sammen med, nemlig de statsledere, der ligesom han selv er demokratisk valgt? Og finder statsministeren, at en politikers udtalelser, altså de hensigter og bedømmelser, han giver udtryk for, er en del af den pågældende politikers gerninger, som han derfor godt kan bedømmes på?

Charlotte Antonsen (V):

Jeg er tilfreds med statsministerens svar om, at man tilsyneladende har banket socialministeren på plads, så hun nu alligevel kommer til at deltage i det uformelle arbejdsmarkeds- og socialministermøde. Det er i hvert fald fremgået af flere aviser, at tanken var at sende en departementschef.

Jeg vil godt spørge statsministeren: Er grunden den, at man ikke har kunnet få de andre ministre i EU med i den aktion, altså at holde ministrene hjemme fra det uformelle socialministermøde? Er det derfor, man har banket socialminister Karen Jespersen på plads og nu

siger, at hun skal deltage i det uformelle møde? Og kan statsministeren i det hele taget afvise, at det har været på tale, at ministeren skulle melde afbud?

Frank Dahlgaard (UP):

Statsministeren brugte udtrykket, at nu gælder det om at holde sammen i EU. Men det gør man vel ikke, når 14 EU-lande overfalder det 15., som ikke har gjort noget som helst forkert, og som er et demokratisk land, der er i gang med en regeringsdannelse.

Det drejer sig jo ikke bare om, at man kommer med signaler, for det er jo rigtigt at komme med et signal om, at man er bekymret over, at der nu er et parti i Østrigs regering, hvis leder har sagt nogle grimme ting, og at der skal tages afstand fra det. Det er jo midlerne, det er galt med. Det kan da ikke være rigtigt, at man begynder at skyde, før der overhovedet er sket nogen handlinger. Selve EU's traktat siger jo i § 6 eller § 7, at når der foregår handlinger, der er i strid med Københavnkriterierne, menneskerettighederne og principperne for beskyttelse af mindretal og den slags, skal man gribe ind med sanktioner, men heller ikke før, og derfor er mit spørgsmål til statsministeren, når nu statsministeren siger, at vi skal sige fra: Jamen hvorfor nøjedes statsministeren så ikke med det, men gik videre og begyndte at lave konkrete diplomatiske sanktioner?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Som sagt er der stadig en del spørgsmål om samme emne, så der bliver rig lejlighed til at svare.

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg kan bekræfte, at billedet lige i øjeblikket er, at der er nogle lande, der gerne ønsker, at reaktionsmønstret bliver stærkere. Der er andre lande, der ønsker at beholde det reaktionsmønster, vi har nu, og blandt de lande, som vil videreføre den linje, er også Danmark. Det tror jeg også der er den store samling om i Europa. Der er derimod ingen lande, som har givet udtryk for, at vi skal ændre kurs, og det er jeg meget glad for, fordi jeg tror, det er vigtigt, at vi nu ser, hvordan den videre reaktion bliver i Østrig og fra den østrigske regering.

Det andet spørgsmål, som jeg synes hr. Arne Melchior stillede meget præcist, var for det første, om jeg synes, det er et godt selskab, Danmark er i, og her må jeg sige meget klart: Ja, det synes jeg virkelig! Vi er sammen med 14 euro-